

Nyilasi Tibor

Keszötlci Képzöművészeti Gyűjtemény

Kisiskola Rendezvényház

Tibor Nyilasi
Keszötlc Art Collection
Hungary

A handwritten signature in black ink, reading "T. Nyilasi". The signature is stylized and cursive, with the first letter 'T' being particularly large and prominent.

Keszölc Polgarmesteri Hivatal

2517 Keszölc

Szabadság tér 11

Magyarország

Tel. 36 33 484 003

info@keszölc.hu

Keszölc Mayor's Office

2517 Keszölc

Szabadság tér 11

Hungary

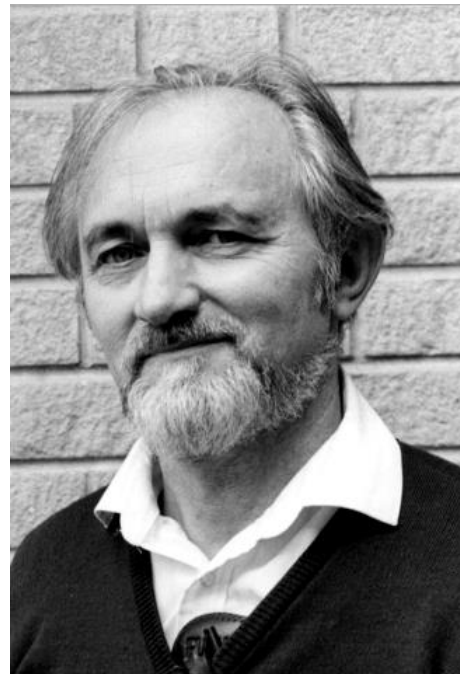
Tel. 36 33 484 003

info@keszölc.hu

An English translation of this text follows.

Háttér és Kontextus

A kesztölci Nyilasi Tibor Művészeti Gyűjteményben található ötven műalkotás értékes és élvezetes bemutatkozást nyújt a látogatónak e figyelemre méltó művész hagyatékában. A kiállítás a technikák, témák és művészi választások keresztmetszetét mutatja be. A képek nemcsak személyes reakciót váltanak ki a nézőben, hanem hidat is képeznek, amely összeköt bennünket a művész szellemével, vizuális élményeivel, gondolataival és filozófiájával.

Nyilasi Tibor az Ontario College of Art diákjaként eltöltött öt év alatt felső szintű oktatásban részesült. Volt szerencséje részt venni az „aranyévekben”, amikor a szakmai fényesek stábjá között volt többek között John Martin Alfsen (portré- és figuratív alkotás); Frederick Hagan (litográfia) és Carl Fellman Schaefer (tájművészet). Az OCA hallgatójaként elvárták tőle, hogy a médiák széles skáláját elsajátítsa, beleértve a szobrászatot, a nyomatkészítést minden területét, a falfestményeket, a tojástemperát és az olajtemperafestést, az akvarellt, az olajat, valamint a tollat és tintát. A tanulók kötelesek volt kialakítani az alkalmazott kémia és a művészi anyagok helyes használatának biztos megértését. Művészettörténeti tanfolyamok voltak; színelmélet; a figuratív munkához pedig anatómiát kellett tanulniuk a tanulóknak. Ez magában foglalta a torontói egyetem orvosi karának boncolási munkáját is. Ezekben az években Nyilasi állandó stúdiógyakorlatot folytatott oktatói felügyelete alatt, ami lehetővé tette számára, hogy szakértelmét és magabiztos kockázatvállalási képességét fejlessze. Kanadában élve szerencsés lehetősége nyílt arra, hogy kiváló minőségű „Arches” akvarellpapíron fejlessze tudását, amelyet a franciaországi Vogézusokból importáltak (ahol 1492 óta gyártják). A legjobb minőségű olajfestékekhez és pigmentekhez is hozzáférhetett.

Nyilasi Tibor emelt szintű hallgatóként természetesen arra ösztönözte, hogy megtalálja saját „művészi személyiségét”. Megállapította, hogy főként az egyéni emberi lények ábrázolása érdekli, egyedi hibáikkal és furcsaságaikkal.

Nem volt sznob; könnyen el tudta fogadni a korabeli kereskedelmi művészek és karikaturisták munkáját és viszonyulni hozzá. Még ha egy állatot rajzol is, megtalálja a módját annak, hogy ábrázolja annak személyiségét és egyéniségét. Ha egy városi utcára házsört rajzolna, mindegyik ház valamilyen módon személyiséget közvetítené. Nyilasi az anatómia tanulmányozása iránt is elkötelezett volt; az „alkalmazott anatómia” ismerete a reneszánsz óta elengedhetetlen készség a figuratív festők számára. Valójában a művészi anatómia mesteri és megbecsült tanára lett, akit Ontario-szerte ismertek.

Nyilasi Tibor egész életében az előadóművészetnek szentelte magát. Amatőr operaénekes volt, különböző kórusokban énekelt. Magyarországi tinédzser évei alatt kiváló néptáncos volt, és egy népcsoport tagjaként bejárta a helyi közösségeket. Festményein előszeretettel ábrázolt színházi eseményeket, de ritkán áhítattal. Gyakran választotta a „magas művészet” ironikus pillanatainak megörökítését, amikor az előadó túlzottan fontosnak érezte magát.

Nagy empátiával viseltetett a gyerekek és a tinédzserek iránt. Szórakoztatta, hogy komoly igényük van a kortársakkal való interakcióra és jóváhagyásra, kevéssé tekintettel a felnőttek véleményére. Szeretett csoportos jeleneteket rajzolni az iskolai szünetekben játszótérre kiengedett gyerekekről, osztálytársával iskolába sétálva, civakodva, vagy hanyagul cipelve hazafelé egy kopott iskolatáskát.

Sokféle médiában dolgozott, mert élvezte, hogy kihívás elé állítja magát, hogy fenntartsa az Ontario College of Art-ban elsajátított készségeit. Például saját képzőművészeti nyomdája volt; saját fa- és linóleumtömböket faragott; és használta a szitanyomást a középiskolában, ahol dolgozott. Alacsony színű ceruzákat használt; alkalmazott arany levél; és a miniatűr festményektől a hatalmas falfestményekig terjedő méretskálán dolgozott. A témához leginkább illő médiát választotta. Médiaválasztásainak ez a sokfélesége megzavart és megzavart néhány művészeti kritikust. Később pályafutása során rájöttek, hogy ez művészi identitásának része.

Mindig hordott vázlatfüzetet, és nagy hűséggel felvázolta, ami előtte volt. Például, ha egy közterületen meginterjúvolt fontos személyt rajzolt, és a mögötte volt egy szemetes, Nyilasi a szemetesben vázlatot készített. Nem értette a valóság „szerkesztésének” fogalmát. – Hát, ott volt! azt mondaná.

Még a halála előtti hetekben, amikor nagyon beteg volt és kórházba került, a kórházi szobáját, az ágy lábát, az ablakból nyíló kilátást, az ételtálcát, a látogató által hozott virágvázáat rajzolta. A művészi kifejezés a végsőkig meghatározta, hogy ki ő, emberi identitása.

Írta: Nyilasi Donna

Background and Context

The fifty works of art in the Tibor Nyilasi Art Collection of Keszölc provide the visitor with a worthwhile and enjoyable introduction to this remarkable artist's legacy. The exhibition presents a cross-section of techniques, subject matters, and artistic choices. The pictures not only evoke a personal response in the viewer, but also provide a bridge which links us to the artist's spirit, his visual experiences, his thoughts, and his philosophy.

During his five years as a student at the Ontario College of Art, Tibor Nyilasi received top-level instruction. He had the good fortune to attend during the "golden years", when the staff of professional luminaries included, among many others, John Martin Alfsen (portraiture and figurative work); Frederick Hagan (lithography), and Carl Fellman Schaefer (landscape art). As an OCA student, he was expected to master a wide range of media, including sculpture, all areas of printmaking, mural design, egg tempera and oil tempera painting, watercolour, oil, and pen & ink. Students were obligated to develop a secure understanding of applied chemistry and the correct use of artistic materials. There were courses in the history of art; colour theory; and, for figurative work, students had to learn anatomy. This included assisting at dissections in the University of Toronto's medical school. During those years Nyilasi had constant studio practice under the tutelage of his instructors, which enabled him to develop expertise and an ability to take risks with confidence. Living in Canada, he had the fortunate opportunity to develop his skills on high-quality "Arches" watercolour paper imported from Vosges, France (where it has been manufactured since 1492). He also was able to access the best quality oil paints and pigments.

Of course, as an advanced level student, Tibor was encouraged to find his own "artistic personality". He found that he was mainly interested in portraying individual human beings, with their unique foibles and quirks. He was not a snob; he could easily accept and relate to the work done by commercial artists and cartoonists of his day. Even if he was drawing an animal, he would find a way to portray its personality and individuality. If he was drawing a row of houses on a city street, each house would somehow convey personality.

He was also dedicated to the study of anatomy; knowledge of "applied anatomy" has been an essential skill for figurative painters since the Renaissance. Indeed, he became a masterful and respected teacher of artistic anatomy who was well-known throughout Ontario.

All his life, Tibor Nyilasi was dedicated to the performance arts. He was an amateur opera singer and sang in various choirs. During his teenage years in Hungary, he had been an accomplished folk dancer and toured local communities as part of a folk group. He loved to portray theatrical events in his paintings, but seldom with cowed reverence. He often chose to capture ironic moments in "high art" when the performer was feeling overly self-important.

Nyilasi had great empathy for children and teenagers. He was amused by their earnest need for peer interaction and approval with little regard for the opinions of adults. He loved to

draw group scenes of children released onto a playground during school breaks, walking to school with a classmate, squabbling, or carelessly dragging homeward a distained school bag.

He worked in a wide variety of media because he enjoyed challenging himself to maintain the skills which he had learned at the Ontario College of Art. For example, he owned his own fine art printing press; carved his own woodblocks and linoleum blocks; and used the silk screen press at the high school where he worked. He used lowly coloured pencils; applied gold leaf; and worked on a size scale ranging from miniature paintings to huge wall murals. He chose the media which would best match the subject matter. This multiplicity in his media choices confounded and puzzled some art critics. Later in his career, they realized that this was part of his artistic identity.

He always carried a sketch book and he sketched whatever was in front of him with great fidelity. For example, if he was sketching an important person being interviewed on a public street, and there was a trash can behind that person, Nyilasi would sketch in the trash can. He did not understand the concept of “editing” reality. “Well, it was there!” he would say.

Even in the weeks before his death, when he was very ill and hospitalized, Nyilasi was sketching his hospital room: the foot of his bed, the view from the window, the food tray, the vase of flowers brought by a visitor. Artistic expression defined who he was, his identity as a human being, to the very end.

written by: Donna Nyilasi

Hivatalos megnyitó: 2019. május 23

Official Opening May 23, 2019

MŰVÉSZETI KOMMENTÁROK

írta: Nyilasi Donna

magyar fordításszerkesztő: Radovics Istvánné

2021

ART COMMENTARIES

written by: Donna Nyilasi

Leltári szám Inventory number	
1.	<p>TNYIL-529 „Szentesti harang” (1972) fatömb nyomat</p> <p>Ez a fatömb bemutatja a harang szerkezetét, és mozgásban látjuk ahogy kong. A hangsúly a fém tengelyen van, amely oldalra húzza hatalmas súlyát, míg a tetején lévő szerkezet nem látszik a képen. A néző az ingázó harangra fókuszál, és elképzeli annak hatalmas hangját. Ez a vastag fémtárgy komoly súlyával szimbolizálja a szentesti templomba járás fontosságát, hangja pedig messzire eljut.</p> <p>Ebben a keretben két nyomat található. A bal oldali kép az alapnyomat; a jobb oldalon a művész rétegekkel egészítette ki a sötétebb és drámaibb hatást, ami talán a téli éjszakában megszólaló harangszóra utal.</p>
	<p>TNYIL-529 “Christmas Eve Church Bell” (1972) woodblock print</p> <p>This woodblock presents the structure of the bell and shows it in motion as it peals. The focus is on the metal shaft which pulls its immense weight sideways, whereas the apparatus at the top is not in the picture. The viewer focuses on the oscillating bell and its huge sound is imagined. This thick metal object, with its serious weight, symbolizes the importance of attending church on Christmas Eve, and its sound reaches out across wide distances.</p> <p>There are two prints in this frame. The image on the left is the basic print; on the right side, the print has added layers to create a darker and more dramatic effect, perhaps suggesting the bell pealing in the winter night.</p>
2.	<p>TNYIL-136 „Szerelem” (1972) papírtömbnyomat</p> <p>Nyilasi nagyon szerette a vadmadarakat. Ez a monokróm nyomat galambpárt ábrázol, amelyek egymást csókolják, kontrasztos fehér és fekete elemekkel.</p>
	<p>TNYIL-136 “Love” (1972) paper block print</p> <p>Nyilasi had a great love for wild birds. This monochrome print shows mated pigeons kissing each other, contrasting white and black elements.</p>

<p>3.</p> 	<p>TNYIL-564 „Művészeti stúdióban” (2010) vízfestmény</p> <p>Ez a festmény vizuálisan feltárja azt az anatómia tantermet, ahol Nyilasi Tibor figurális rajzot és festést tanított. A rajztábla előtt ülő művésztanhallgató az emberi test ábrázolását gyakorolja. Az előtte álló modell állványon egy osztálytársnő pózol neki. Informálisan nadrágba öltözött, de a művész szabadon hagyja a bal mellét, hogy tükrözze a dolgozó diák testfelépítésére való összpontosítását. Mellette ülő pózát utánozva áll az osztályterem anatómiai csontváza, egy kísértetiesen megszemélyesített modelltárs. A hátsó falon egy hatalmas, egész testet átfogó anatómiai illusztráció; balra egy geometriai vázlat, amely bemutatja az emberi fej arányosítását.</p> <p>A nehéz, sötét színek zárt belső teret sugallnak. Ennek a festménynek a formai és már-már építészeti felépítése egy jól kihasznált és zsúfolt teret sugall, árnyékában titkokkal. A párhuzamos vonalak, szögek és felületek geometriai átfedése erősíti a statikus atmoszférát.</p>
	<p>TNYIL-564 “In the Art Studio” (2010) watercolour</p> <p>This painting visually explores the Applied Anatomy classroom where Nyilasi taught figurative drawing and painting. An art student seated in front of a drawing board is practicing life drawing. On the model’s stand before him, a female classmate is posing for him. She is informally dressed in trousers, but Nyilasi leaves her left breast exposed to reflect the working student’s concentration on the correct proportioning of her physique. Beside her, imitating her seated pose, is the classroom’s anatomical skeleton, an eerily personified fellow model. On the back wall is a huge full-body anatomical illustration; to the left is a geometrical sketch showing how to proportion a human head.</p> <p>The heavy, dark colours suggest a closed interior space. This painting’s formal and almost architectural construct suggests a well-used and cluttered space with secrets in its shadows. The geometrical overlay of parallel lines, angles and surfaces reinforce the static atmosphere.</p>
<p>4.</p> 	<p>TNYIL-528 „Művészeti Stúdió” (1974) szén-rajz</p> <p>Ez a rajz a 3. számú „ Művészeti Stúdióban” című rajzhoz hasonlít mind tárgyában, mind stílusában.</p> <p>Egy figurarajz tantermet látunk művész tanulók számára. A három női modell központi figurája a modell állványán három különböző póz átfedése, időhúzással. Ez arra utal, hogy a modell „rövid pózokat” csinál, és ötpercenként változtatja a pozícióját. A rajz közepén, a háttérben egy művészhallgatót látunk, aki rajztáblát tart, miközben figyelmesen figyeli a modellt, és a művészoktatót, aki a válla fölé hajol, hogy útmutatást nyújtson.</p> <p>TNYIL-528 “Art Studio” (1974) charcoal drawing</p> <p>This drawing is similar to #3 “In the Art Studio” in both subject matter and style. It presents a figure-drawing classroom for art students. The central figures of the three female models on the model’s stand are an overlay of three different poses shown in a time-lapse. This suggests that the model is doing “short poses”, changing her position every five minutes. In the centre of the drawing, in the background, we see an art student holding a drawing board while carefully observing the model, and the art instructor leaning over her shoulder to offer guidance.</p>

<p>5.</p> 	<p>TNYIL-484 „Elfelejtett babák” (1975) vázfestmény</p> <p>Nyilasi Tibor használt babák és régi plüss állatjátékok kupacát látta. Eladták őket egy jótékonyági boltban szegény emberek számára. Az eredeti tulajdonosaikra gondolt, a gyerekekre, akik idős korukban eldobták ezeket az értékes társakat. A babák árva tárgyakká váltak, és egy kisebb gyermek új szeretetében reménykednek. Ez a festmény illik a #43 „Játékország”-hoz.</p> <hr/> <p>TNYIL-484 “Forgotten Dolls” (1975) watercolour</p> <p>Tibor Nyilasi saw a jumble of second-hand dolls and old plush animal toys. They were for sale in a charity store for poor people. He thought of their original owners, children who had discarded these precious companions as they grew older. The dolls have become orphaned objects, and they hope for the new love of a younger child. This painting matches #43 “Toyland”.</p>
<p>6.</p> 	<p>TNYIL-514 „Játékország” (1974) tojás tempera</p> <p>Nyilasi Tibor szülőházaja egyik falujában látott gyerekjátékokat egy szemétdombra dobni. Ezt nagyon sajnálta, és az egykor szeretett tárgyakat személyesítette meg ebben a kompozícióban. A tárgyak között van egy mosolygós mackó, amely egy tintatartóval ellátott gyermekasztal mögött ül, egy műanyag kacsa, egy kis kék figura egy katona történelmi ruhájában és egyéb látható képek. A jobb oldalon egy rozsdásodó, nyitott ételtartó ül eldobott gyerekjáték tűzhelyén, alája pedig felhúzható ébresztőóra került. A jobb felső sarokban lévő mackó közvetlenül a nézőre néz, mintha arra kérné, hogy vegyék elő és ápolják. Ez a festmény a 33. számú „Elfelejtett babák”-nak felel meg.</p> <hr/> <p>TNYIL-514 “Toyland” (1974) egg tempera</p> <p>Tibor Nyilasi saw discarded children’s toys dumped on a trash heap in a village in his native Hungary. He felt very sorry about this and personified the once-loved objects in this composition. The objects include a smiling teddy bear that sits behind a child’s desk which has an inkwell, a plastic duck, a little blue figurine in the historic dress of a soldier, and other suggested images. On the right side, a rusting open food can sits on a discarded child’s play stove, and below that a wind-up alarm clock has been tossed. The teddy bear in the right upper corner looks directly at the viewer, as if imploring to be retrieved and cherished. This painting matches #33 “Forgotten Dolls”.</p>
<p>7.</p> 	<p>--- Nyilasi fotója, amely ihlette <i>Játékország</i> (1974)</p> <hr/> <p>--- Nyilasi's photo that inspired <i>Toyland</i> (1974)</p>

<p>8.</p> 	<p>TNYIL-522 „Akt tanulmány” (1991) vízfestmény</p> <p>A festő két ülő női alakot bemutató akttanulmányában a kontrasztos színű vonalak egymás mellé helyezését kutatja. Csak az egyik láb van részben meghúzva. Az így létrejött negatív tér lehetővé teszi a néző számára, hogy a képzelet vizuális előrejelzésén keresztül kiegészítse a hiányzó lábakat. Ez a negatív térhasználat megengedi, hogy a két modellt körvonalazó függőleges vonalak lefelé folyjanak a bokákba az élő energia megszakítás nélküli mozgásával. A modellek felsőteste és lábai között egyenlő a hangsúly. Ezt úgy érik el, hogy gondosan odafigyelnek arckifejezéseik bemutatására, amelyek felkeltik a néző érdeklődését. A telített akvarell papírra készült monokróm háttér nyugtató és kellemes tónusokkal rendelkezik, amelyek támogatják a figurákat körvonalazó élénk színű vonalakat.</p>
	<p>TNYIL-522 “Nude Study” (1991) watercolour</p> <p>In this nude study of two seated female figures, Nyilasi explores the juxtaposition of contrasting coloured lines. Only one foot is partially drawn. The negative space created by this allows the viewer to complete the missing feet through a visual prediction of the imagination. This use of negative space allows the vertical lines outlining the two models to flow downward into the ankles with an uninterrupted movement of living energy. There is an equal balance of emphasis between the models’ upper bodies and their legs. This is achieved by careful attention to presenting their facial expressions, which attract the viewer’s interest. The monochrome background, created on saturated watercolour paper, has restful and pleasing tonalities which support the vibrant coloured lines outlining the figures.</p>
<p>9.</p> 	<p>TNYIL-562 „A nagy koncert” (2011) vízfestmény</p> <p>Ez a humoros festmény egy komolyzenei koncertet ábrázol karmesterrel, zenekarral, kórossal és női szólistával. A szoprán az előtérben, bizonytalanul érzi magát, mert az egész együttes mögötte helyezkedik el. Miközben magas hangon énekel, szeme kétségbeesetten jobbra fordul a karmester felé, hogy jelezze, mikor tudja végre abbahagyni. A szoprán színpadi félelmet érez, nagyon is tudatában van annak, hogy minden tekintet rá irányul, és elvárják, hogy tökéletes teljesítményt nyújtson.</p>
	<p>TNYIL-562 “The Big Concert” (2011) watercolour</p> <p>This humorous painting depicts a classical music concert with a conductor, orchestra, choir, and female soloist. The soprano is in the foreground and she is feeling insecure because the entire ensemble is positioned behind her. As she hits a high note at full volume, her eyes desperately shift right toward the conductor for a cue to indicate when she can “cut” the note. The soprano is having stage fright, very much aware that all eyes are focused on her, and she is expected to perform perfectly.</p>

<p>10.</p> 	<p>TNYIL-554 „A selyem kombiné” (2002) kréta pasztell</p> <p>Az alkotó élvezte az „előrövidített” fekvő modellek pontos megrajzolásának ijesztő kihívását. Ebben az esetben a nő lábai nagyok, de a karjai és a feje a távolba húzódik, ezért kicsinek kell lenniük. A test olyan arányos, hogy a néző észre sem veszi, hogy Nyilasi Tibor nehéz rajzfeladatot oldott meg. A távolban lévő színek világosak és határozottak mélységérzetet keltenek. A krétaárnyékolást nagyon enyhén alkalmazzák, kihasználják a papír természetes textúráját és szemcsés hatást érjenek el. Végül a művész ügyes rajztechnikája az anyag olyan hullámzását hozta létre, amely valódi szaténként, selymesen és folyékonyan borul a csípőjére, teljesen eltér a többi szövettípustól.</p> <p>TNYIL-554 “The Satin Slip” (2002) chalk pastel</p> <p>Nyilasi enjoyed the daunting challenge of accurately drawing “foreshortened” reclining models. In this case, the woman’s legs are large but her arms and head recede into the distance, so they have to be small. The body is so well proportioned that the viewer does not even notice that Nyilasi has solved a difficult drawing task. The colours are bright and defined in the distance, which creates a sense of depth. The chalk shading is applied very lightly to exploit the natural texture of the paper and achieve a grainy effect. Finally, Nyilasi’s skillful drawing technique creates a satin slip that drapes over her hips like real satin, silky and fluid, completely different from other fabric types.</p>
<p>11.</p> 	<p>TNYIL-535 „Színpadi figurák” (2008) vízfestmény</p> <p>A művész a „viaszreziszt” segítségével alakította ki az előadók fehér körvonalait a színpadon. Viaszrúddal átlátszó vonalakat rajzolt a fehér papírra, majd felvitte az akvarell festéket. A viasz ezután „ellenállt” a pigmentnek.</p> <p>Ez a drámai festmény különféle előadók erőteljes mozgását mutatja be a színpadon. A színezett színpadi világítás ikonikus „figurákká” alakítja őket.</p> <p>TNYIL-535 “Onstage Figures” (2008) watercolour</p> <p>Nyilasi used “wax resist” to create the white outlines of the performers onstage. He drew transparent lines on the white paper using a stick of wax, and then applied the watercolour paint. The wax then “resisted” the pigment.</p> <p>This dramatic painting shows the powerful movements of various performers on a stage. They are transformed by tinted stage lighting into iconic “figures”.</p>

<p>12.</p> 	<p>TNYIL-521 „Gyászolók” (1978) vízfestmény Hat gyászoló nő, akik kölcsönös támogatásra gyűltek össze. A ruházatuk, a bőrtónusuk és a hajszínük hasonlóságai arra utalnak, hogy szoros rokonságban állnak egymással. Nem beszélnek, hanem szoros, zárt csoportban állnak, a testi közelség révén támogatják egymást. Nyilasi egy ólomüveg ablak vezérvonalai közé helyezte őket. A súlyos fekete vonalak a gyászt szimbolizálják, amely összeköti őket, és ünnepélyes maradandóságot hoz létre, azt sugallva, hogy ez a kép egy beépített templomablakban van. A fekete ólom csomópont a fejük fölött érezteti, hogy a nap, annak minden pozitív asszociációjával együtt, mára „a bánat fekete napjává” változott. „Tragikus összeövetelük” vallási temetési szertartásokhoz kötődik, mert ólomüveg ablakba helyezik őket.</p> <p>TNYIL-521 “Tragic Assembly” (1978) watercolour Six mourning women who have gathered for mutual support. The similarities in their clothes, skin tone and hair colour suggest that they are closely related. They don't speak, but stand in a tight, closed group, supporting each other through physical proximity. Nyilasi has placed them within the lead lines of a stained-glass window. The heavy black lines symbolize the grief which binds them together and creates a solemn permanence by suggesting that this image is in an installed church window. The node of black lead above their heads suggests a sun, with all its positive associations, now turned into a “black sun of grief”. Their “tragic assembly” is associated with religious funeral rites because they are placed in a stained-glass window.</p>
<p>13.</p> 	<p>TNYIL-589 „Templomból hazafelé” (2005) vízfestmény A festő bemutatja a székesegyházi istentiszteletből kikerülő emberek sokaságának arcán feltáruló különféle hangulatokat és kifejezéseket. A környezet sötét, ami arra utal, hogy elvesztették saját személyes vallási reflexióikat, és még nincsenek tisztában a külvilággal.</p> <p>TNYIL-589 “On the Way Home from Church” (2005) watercolour Nyilasi presents the various moods and expressions revealed on the faces of a crowd of parishioners emerging from a cathedral church service. The environment is dark which suggests that they are lost in their own personal religious reflections and not yet aware of the outside world.</p>
<p>14.</p> 	<p>TNYIL-152 „Férfi tanulmány” (1963) vízfestmény Ez a portré, amelyet a művész az Ontariói Művészeti Főiskola utolsó évében készített, bemutatja a művész alkalmazott anatómiai és színharmóniájának tudását. A néző szeme előtt azonban ennek a dolgozó embernek az arca van. Nyilasi Tibor kifejezően ábrázolja a férfi szelíd személyiségét.</p> <p>TNYIL-152 “Male Study” (1963) watercolour This portrait, created during Nyilasi's last year at the Ontario College of Art, shows the artist's mastery of applied anatomy and colour harmony. However, the focus for the viewer is this working man's face. Nyilasi deftly communicates the man's gentle personality.</p>

<p>15.</p> 	<p>TNYIL-153 „A narancs színű ruha” (1963) vízfestmény Portrén éles vonalvezetést alkalmaz, amikor a papír már majdnem megszáradt. A nő intelligenciát és méltóságot mutat. Az enyhe árnyék arca bal oldalán, kiemeli a természetes megvilágítást és lágyítja arckifejezését.</p> <hr/> <p>TNYIL-153 “The Orange Dress” (1963) watercolour A portrait study with sharp line work applied when the paper was almost dry. It suggests the woman’s intelligence and dignity. The slight shadow on the left side of her face emphasizes the natural lighting and softens her expression.</p>
<p>16.</p> 	<p>TNYIL-481 „Az olvasó” 1985 vízfestmény A festő előszeretettel rajzolt olyan embereket, akik a buszpályaudvarokon vagy a repülőtereken váraoztak. Ez a nő egy másik városba készült a tél folyamán. Stílusos piros kalapjának és kezitáskájának színtónusai belenyúlnak a háttér elmosódott festékvonásaiba.</p> <hr/> <p>TNYIL-481 “The Reader” 1985 watercolour Nyilasi loved to sketch people who were waiting in bus stations or airports. This woman was about to travel to another city during the winter. The colour tonalities of her stylish red hat and handbag are extended into the washed paint strokes of the background.</p>
<p>17.</p> 	<p>TNYIL-483 „Két apáca / Bécs” 1975 vízfestmény A művész felvázolta ezt a két apácát Bécs egyik nyilvános utcájában. Később műtermében készítette ezt a mesteri akvarellt. Fókuszában az idősebb apáca viseletének drapériája, merev testtartásának önfegyelme és tiltó önvizsgálata áll. A második apáca fiatalabb lehet, így még nem kell domináns jelenléteet szereznie. Az üres környezet „fehér tere” a hétköznapi világtól való elszakadási döntésüket hangsúlyozza.</p> <hr/> <p>TNYIL-483 “Two Nuns / Vienna” 1975 watercolour Nyilasi sketched these two nuns on a public street in Vienna. Later, he created this masterful watercolour in his studio. It focusses on the drapery of the older nun’s habit, the self-discipline of her rigid posture, and her forbidding introspection. The second nun might be younger and therefore has yet to acquire a commanding presence. The “white space” of the empty environment emphasizes their chosen detachment from the mundane world.</p>

<p>18.</p> 	<p>TNYIL-567 „Falusi házak” 2006 vízfestmény</p> <p>Nyilasi Tibor úgy döntött, hogy domboldalból készíti ezt a tájképet. Ezáltal lefelé pillantott a vörös háztetőkre és a buja nyári táj zöldjére. A néző intuitív módon megérti, hogy ez a falu egy völgy biztonságába van. A színek nagyon pasztell színűek, gyengéd és hívogató légkört teremtenek.</p> <hr/> <p>TNYIL-567 “Village Houses” 2006 watercolour</p> <p>Nyilasi decided to make this landscape painting from a hillside. This gave him a downward perspective on the red roofs and the greenery of the lush summer landscape. The viewer intuitively understands that this village is tucked into the security of a valley. The colours are very pastel, creating a gentle and inviting atmosphere.</p>
<p>19.</p> 	<p>TNYIL-541 „A hegy alatt” (2005) vízfestmény</p> <p>Tájkép a művész szülőfalujáról, Kesztlőcről a nyáron. Egy domboldal magasságából készült, így lenézett a Pilis-hegység lábánál fekvő falura.</p> <p>Nyilasi Tibort megdöbbenetette a két ellentétes elem szépsége – a nagy múltú vörös tetős falusi házak, környező mezők és fák buja zöldje. A hegyvonulat szürkére festve úgy tűnik, hogy messze van a távolban, és felfelé vezeti a néző tekintetét az ég kéksége felé.</p> <p>A művész nedves akvarell technikával telítette a papírt vízzel, mielőtt festeni kezdett. A színárnyalatokat enyhén alkalmazzák, ami kellemes hangulatot teremt a néző számára. A festő jól ismerte faluját, de ügyelt arra, hogy minden elemét jól szervezetteren, művészileg egységesen rögzítse.</p> <hr/> <p>TNYIL-541 “Below the Mountain” (2005) watercolour</p> <p>A landscape painting of the artist’s native village Kesztlőc, Hungary, in the summer. It was painted from the perspective of a hillside, which allowed him to look down on the village nestled against the foothills below the Pilis Mountains.</p> <p>Tibor Nyilasi was struck by the beauty of the two contrasting elements – the long-established village houses, with their red roofs, and the surrounding lush greenery of the fields and trees. By painting the mountain range gray, it seems to be far in the distance, and leads the viewer’s eye upwards toward the blueness of the sky.</p> <p>The artist used wet watercolour technique, saturating the paper with water before he began painting. The pigments are lightly applied which creates a pleasant mood for the viewer. Although the artist knew his village very well, he was careful to capture all its elements in a well-organized and artistically unified manner.</p>

<p>20.</p> 	<p>TNYIL-576 „Feszület Klastrompusztán” (1979) olaj Impresszionista festmény a magyarországi Klastrompusztáról a nyár közepén. A széles ecsetvonások kifejezik az erdőszéli, rendezetlen, beépítetlen rét talajának gazdagságát, gyökérrendszerét és virágzó növényvilágát. A feszület úgy néz ki, mintha erre a helyre fújták volna. A távolban sejteti a házak vonalait. A tónusokban gazdag kék égbolt a festmény minden elemét egybefonja, pozitív hangulatot teremtve.</p> <hr/> <p>TNYIL-576 “Klastrom Meadow Crucifix” (1979) oil An impressionistic painting of Klastrompuszta, Hungary in mid-summer. Wide brush strokes express the richness of the soil, root systems, and burgeoning plant life of the unsettled, undeveloped meadow at the edge of the forest. The crucifix looks like it was blown onto this spot. There is a suggestion of houses in the distance. The blue sky , rich in tonalities, weaves all the elements of the painting together to create a positive mood.</p>
<p>21.</p> 	<p>TNYIL-543 „Az ősi fa” (2004) vízfestmény Az erdő mélyén egy hatalmas, több évszázados fa őrzi titkait.</p> <hr/> <p>TNYIL-543 “The Ancient Tree” (2004) watercolour Deep in the forest, a powerful, centuries-old tree keeps its secrets.</p>
<p>22.</p> 	<p>TNYIL-276 „Nyári tájkép” (1991) olaj Két szomszédos magyar falut, Kesztlöcöt és Csévet összekötő régi utat ábrázol: „Csévi út Tatárszálláson át”. A széles ecsettel a vászonra erősen felvitt, erős, sötét árnyalatú pigment rossz előérzetet kelt. A nyári ég felhőbe borul, és a néző úgy érzi, ez a vihar előtti csend. A felhők nagyon aktívak, színárnyalatai is változnak, ahogy lent a föld mogorván várja a felhőszakadást.</p> <hr/> <p>TNYIL-276 “Summer Landscape” (1991) oil on panel This portrays an ancient road connecting two neighboring Hungarian villages, Kesztlöc and Csév: “The road to Csév across Tatárszalas” (“tatárszalas” translated is: the place where the invading Tatars set up camp). Strong, dark shades of pigment, heavily applied to the canvas with a wide brush, create a foreboding mood. The summer sky is staring to cloud over and the viewer feels this is the silence before the storm. The clouds are very active, and its colour tonalities are shifting, as the earth below sullenly waits for a downpour.</p>

<p>23.</p> 	<p>TNYIL-565 „Esős délután” (2005) vízfestmény Nyári táj alacsony, eső felhők alatt. A néző egyformán fókuszál a földre és az égre. A mezők és a növényzet nehezek a víz súlyától, a színek sűrűek és árnyékosak. Egy távoli hegyláncot takar el az eső.</p> <p>TNYIL-565 “Rainy Afternoon” (2005) watercolour A summer landscape under low, raining clouds. The viewer focuses equally on the land and the sky. The fields and greenery are heavy from the weight of the water, and the colours are dense and shadowed. A distant mountain range is obscured by the rain.</p>
<p>24.</p> 	<p>TNYIL-518 „Várakozó komp, Vác felé” (2011) vízfestmény Az akvarell papír beáztatása után Nyilasi enyhén telített ecsettel dolgozta fel a festményen a természeti elemeket: az eget, a Dunát és a két folyópartot. Az ember alkotta „ipari” elemeket a papír nedvességvesztése után szárazabb ecsettel festik. Merész kontrasztot alkotnak a természettel, hangsúlyozva a komp, a rakodó rámpa és a parton fekvő horgony praktikusságát.</p> <p>TNYIL-518 “Waiting Ferry to Vác” (2011) watercolour After soaking the watercolour paper, Nyilasi worked with a lightly saturated brush to create the natural aspects in this painting: the sky, the Danube River and the two riverbanks. The man-made “industrial” elements are painted with a drier brush after the paper has lost moisture. They form a bold contrast to nature, emphasizing the practical nature of the ferry, loading ramp, and anchor lying on the bank.</p>
<p>25.</p> 	<p>TNYIL-570 „Dunaparti fürdőzők” (2002) kréta pasztell A helyiek egy meleg nyári hétvégét élveznek a Dunakanyarban, valószínűleg Dömös közelében.</p> <p>TNYIL-570 “Bathers by the Danube” (2002) chalk pastel Local people enjoy a warm summer weekend on the Danube Bend, probably near Dömös.</p>
<p>26.</p> 	<p>TNYIL-525 „Portré Hajdu Péterről” (1978) szén-rajz A néző Hajdu Péter metsző, oldalra vetett pillantását látja, aki figyelmes, intelligens szemekkel és kritikus arckifejezéssel rendelkezik. Ez a magyarországi emigráns művész végül visszatért hazájába. Nyilasi Tibor közeli barátja volt, mozaikmegrendeléseken dolgozott vele. Sajnos élete délen az esztergomi kórházban hunyt el.</p> <p>TNYIL-525 “Portrait of Peter Hajdu” (1978) charcoal drawing The viewer sees the incisive, sideways glance of Peter Hajdu, who has observant, intelligent eyes and a critical expression. This artist, an emigrant from Hungary, eventually returned to his homeland. He was a close friend of Tibor Nyilasi and worked with him on mosaic commissions. Unfortunately, he passed away in Esztergom in the prime of life.</p>

<p>27.</p> 	<p>TNYIL-542 „A lusta fiú” (1975) vízfestmény Humoros ábrázolás egy tinédzser fiúról, aki nagyon boldog, hogy lusta ember, függetlenül attól, hogy szülei és tanárai mit várnak el.</p> <p>TNYIL-542 “The Lazy Boy” (1975) watercolour A humorous portrayal of a teenage boy who is quite happy being a lazy person, no matter what his parents and teachers expect.</p>
<p>28.</p> 	<p>TNYIL-598 „Mignon” (1975) szén-rajz A modell egy életvidám nő, fiatalos testalkatú. Ez a rajz a művész a „gyorsvázlat” terén elért technikai tehetségét mutatja be. Bár a vonalak nagy sebességgel rajzolódnak ki, a figura tökéletes anatómiai arányokkal rendelkezik. A vonalmunka változó sűrűségű, ami életérzést kelt. A drapériák (ruházat) naturalizmussal és hozzáértéssel készültek. Végül a finom – mégis spontán – árnyékolás mélységet és szilárdságot biztosít.</p> <p>TNYIL-598 “Mignon” (1975) charcoal drawing The model is a vivacious woman with a youthful body. This drawing shows Nyilasi’s technical mastery of the “quick sketch”. Although the lines are drawn with great speed, the figure has perfect anatomical proportioning. The line work varies in density which creates a sense of life. The drapery (clothing) is rendered with naturalism and skill. Finally, delicate – yet spontaneous - shading provides depth and solidity.</p>
<p>29.</p> 	<p>TNYIL-555 „Elutasítás” (1992) szén-rajz Egy fiatal nő mély szomorúságba és mély elmélkedésbe merül, mert a férfi, akit szeret, elutasította.</p> <p>TNYIL-555 “Rejection” (1992) charcoal A young woman is lost in intense sadness and deep reflection because the man she loves has rejected her.</p>
<p>30.</p> 	<p>TNYIL-523 „Férfi akt modell” (2002) vízfestmény Ez a festmény figyelemre méltó az élénk színpaletta merész és magabiztos használatáról, a precíz árnyékolásról és kiemelésről, valamint a telített akvarell papírra való felviteléről. Nyilasi Tibor a háttér megszáradása után gyorsan rajzolt, fekete vonalakkal körvonalazta a modellt. Ez az „egyvonásos” alkalmazás megmutatja az emberi arányok intuitív mesteriességét, valamint művészi bátorságát.</p> <p>TNYIL-523 “Nude Male Model” (2002) watercolour This painting is remarkable for its bold and self-confident use of a vibrant colour palette, the precise shading and highlighting, and the application on saturated watercolour paper. Nyilasi outlined the model with rapidly-drawn black lines after the background dried. This “single stroke” application shows his intuitive mastery of human proportioning as well as his artistic courage.</p>

<p>31.</p> 	<p>TNYIL-531 „Várakozás egy nyári napon” (1989) kréta pasztell</p> <p>Ez a krétás pasztellrajz merész és hatékony színválasztást mutat be. A rajz egyes aspektusai hiányosak (figyeljük meg a modell lábszárának hátulját és lábfejének alját). A néző agyának vizuális „memóriája” pótolja ezeket a hiányzó részleteket. Továbbá, bár a modell körül csak negatív tér van, érzékelhető, hogy a lány ül.</p> <hr/> <p>TNYIL-531 “Waiting on a Summer Day” (1989) chalk pastel</p> <p>This chalk pastel drawing shows bold and effective colour choices. Aspects of the drawing have been left incomplete (note the back of the model’s legs and the bottoms of her feet). The visual “memory” of a viewer’s brain fills in these missing details. Also, although there is only negative space around the model, the seated girl seems grounded in the eyes of the viewer.</p>
<p>32.</p> 	<p>TNYIL-532 „Vetkőzés” (1992) kréta pasztell</p> <p>Nyilasi Tibor egy esetlenül alsóinget lehúzó ember helyzetét örökíti meg. Ez a rajz a színes vonalak hatékony használatát mutatja be tömeg létrehozásához. A test anatómiája és arányosítása pontos, több évtizedes gyakorlás után ösztönösen érhető el.</p> <hr/> <p>TNYIL-532 “Undressing” (1992) chalk pastel</p> <p>Nyilasi captures the awkward position of a person pulling off an undershirt. This drawing shows an effective use of coloured lines to create mass. The anatomy and proportioning of the body are accurate, achieved instinctively after decades of practice.</p>
<p>33.</p> 	<p>TNYIL-552 „Otthon” (1994) szén-rajz</p> <p>Ez a gondosan kidolgozott akt rajz Nyilasi figurális tudását mutatja be. Az anatómia pontosan visszaadható annak ellenére, hogy a padlón fekvő lábszár extrém művészi kihívás elé állítja a művészt az arányok bemutatásában. A rajz töprengő hangulatot teremt, és feltárja a személyiséget.</p> <hr/> <p>TNYIL-552 “At Home” (1994) charcoal drawing</p> <p>This carefully developed drawing of a nude demonstrates Nyilasi’s skill in figurative work. The anatomy is accurately rendered even though the lower leg lying on the floor presents the artist with an extreme artistic challenge in “foreshortening”. The drawing creates a pensive mood and reveals personality.</p>
<p>34.</p> 	<p>TNYIL-508 „Várakozó iskolások” (2004) grafit</p> <p>Iskolás gyerekek mélyen saját beszélgetéseik intenzitásában. A néző szinte hallja az őszinte fecsegést. Talán iskolai kirándulásra mennek, és iskolabuszt várnak. Bármit is terveznek a felnőttek, az nem fontos számukra. Órákig tudtak állni és beszélgetni. A tollvonások firkált vonalai és az, ahogy egyes gyerekek ki-be mozognak a csoportokból, animált jelenetre utalnak.</p> <hr/> <p>TNYIL-508 “Waiting School Children” (2004) graphite</p> <p>School children deep in the intensity of their own conversations. The viewer can almost hear the earnest chatter. Maybe they are going on a school trip and are waiting for a school bus. Whatever the adults have planned is of no importance to them. They could stand and talk for hours. The scribbled lines of the pen strokes and</p>

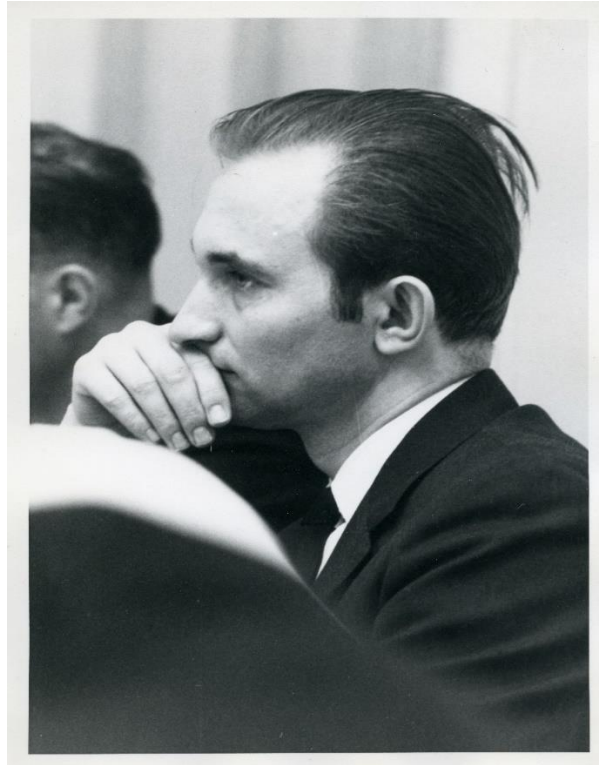
	the way some children are shifting in and out of groups suggest an animated scene.
35.	<p>TNYIL-509 „Tánc bemutató” 2003 grafit és tinta</p> <p>Ez a mulatságos vázlat Nyilasi nyári kesztolci művészta­borának gyerekeket ábrázolja. A szünetekben gyakran játszottak népszerű dalokat és táncoltak rájuk. A néző egy tekintélyes, valamivel idősebb fiút lát, aki a legújabb népszerű tánclépést tanítja egy négyfős, csodáló lányból álló csoportnak. Minden gyermek egyéni személyisége (és tánctudása!) elragadóan szembetűnő.</p>
	<p>TNYIL-509 “Dance Demonstration” 2003 graphite & ink</p> <p>This amusing sketch portrays children at Nyilasi’s summer art camp in Keszto­lc. During the breaks they often played popular songs and danced to them. The viewer sees a respected, slightly older boy teaching the latest popular dance routine to a group of four admiring girls. The individual personalities (and dance skills!) of each child are delightfully apparent.</p>
36.	<p>TNYIL-544 „Iskolások” (2002) grafit</p> <p>Meleg téli ruhába öltözött gyerekcsoport heves vitákat folytat „nagy jelentőségű ügyekről”.</p>
	<p>TNYIL-544 “School Kids” (2002) graphite</p> <p>A group of children, dressed in warm winter clothing, having intense discussions about “matters of great importance”.</p>
37.	<p>TNYIL-587 „Káv­é a teraszon” (1997) vízfestmény</p> <p>Különféle hétköznapi emberek, akik élvezik a pihenést a napjukban. A művész a festményen igen kis léptéke ellenére nedves akvarell technikát alkalmazott. Képes volt anatómiai­lag helyes figurákat alkotni, és megmutatni az egyes egyedek „testbeszédét”. A hátul ülő fiú hátrafelé base­ballsapkát visel és fülhallgatója van.</p>
	<p>TNYIL-587 “Coffee on the Terrace” (1997) watercolour</p> <p>A variety of ordinary people enjoying a break in their day. Nyilasi used wet watercolour technique despite the very small scale of this painting. He was able to create anatomically correct figures and show the “body language” of each individual. The boy seated at the back is wearing a baseball cap backwards and has earphones on.</p>
38.	<p>TNYIL-577 „A nagy felfordulás” (2002) grafit</p> <p>Ebben a humoros vázlatban egy dühös férj kiabál elegáns feleségével. Nyilvánvalóan tett valamit, ami nagyon bosszantotta. A nő haragja ellenére rá sem néz, ajkán mosoly nyoma lehet. Valószínűleg nem ez az első alkalom, hogy ennyire mérges lesz rá, és profiljának hűvös látványa azt sugallja, hogy – ahogy az lenni szokott – továbbra is pontosan úgy csinálja, ahogy akarja.</p>
	<p>TNYIL-577 “The Big Commotion” (2002) graphite</p> <p>In this humorous sketch, an irate husband is yelling at his elegant wife. Obviously, she has done something which made him very annoyed. Despite his anger, the woman is not even looking at him, and a trace of a smile might be on her lips. This is probably not the first time he has become so upset with her, and the cool dismissal of her</p>

	profile suggests that – as usual – she will continue to do exactly as she wishes.
39.	<p>TNYIL-506 „Csodára várok” (2002) grafit vázlat</p> <p>Ez a figuratív vázlat olyan egyének kritikája, akik csak egy „tökéletes világban” találnak értéket. A két alakot sötétség veszi körül, szimbolizálva a jelen pillanatban tapasztalható élvezet hiányát. Az ember egyenesen előre bámul a vágyott jövőbe, amelyről azt is várja, hogy sohasem valósul meg; arcvonásait a keserű pesszimizmus megkeményíti. A központi figura ellenséges, ítélkező szemekkel mered a nézőre. Teste előregörnyedt, mintha védőburokba zárná magát. Mindketten idős férfiak. Életük élvezet nélkül telt el a tökéletlenség iránti felháborodott megszállottságuk miatt. Csak hasonló filozófiai szemléletük nyomasztó társasága köti össze őket, amit egymásban erősítenek.</p>
	<p>TNYIL-506 “I am Waiting for a Miracle” (2002) graphite sketch</p> <p>This figurative sketch is a criticism of individuals who will only find value in a “perfect world”. The two figures are surrounded by darkness, symbolizing their lack of enjoyment in any present moment. One stares straight ahead into a desired future which he also expects will never be realized; his facial features are hardened by bitter pessimism. The central figure stares at the viewer with hostile, judgmental eyes. His body is hunched forward as though he has enclosed himself in a protective shell. Both are elderly men. Their lives have passed without enjoyment due to their indignant obsession with imperfection. They are only bound together by the depressing companionship of their similar philosophical outlook, which they reinforce in each other.</p>
40.	<p>TNYIL-585 „A templomban” (2003) grafit</p> <p>Tompaj rajzceruzával készült vázlat, amely megörökíti a falusi istentiszteleten részt vevő nők testtartását és formáját. A templom utolsó padjaiban vannak. Figyelmük a homíliára összpontosul. Egy embert látunk hátul állni. A pad erős, megrövidült, vízszintes vonalai erősítik a plébánosok iránti tiszteletteljes önmérsékletet.</p>
	<p>TNYIL-585 “In Church” (2003) graphite</p> <p>A sketch made with a blunt drawing pencil which captures the posture and formality of women attending a village church service. They are in the last pews of the church. Their attention is focused on the homily. We see a person standing at the back. The strong, foreshortened, horizontal lines of the pew reinforce the parishioners’ respectful self-restraint.</p>
41.	<p>TNYIL-580 „Alvás a pályaudvar padján” (1973) grafit</p> <p>Ez a vázlat arra emlékeztet bennünket, hogy Magyarország korábbi napjaiban az élettapasztalatok gyakran kemények voltak. Nyilasi Tibor 1973. augusztus 7-én éjjel a dorogi pályaudvaron figyelte meg ezt a középkorú nőt, amint egy kemény fapadon alszik. Lekéste az utolsó vonatot, és reggelig kell várnia. A nő a kényeztetését párnaként használja, nehogy éjszaka ellopják.</p>
	<p>TNYIL-580 “Sleeping on the Railway Station Bench” (1973) graphite</p> <p>This sketch reminds us that life experience in Hungary’s earlier days was often harsh. During the night of August 7, 1973, Nyilasi observed this middle-aged woman sleeping on a hard wooden bench in the Dorog train station. She had missed the last train and would have to wait until morning. The woman is using her handbag as a pillow to prevent it from being stolen during the night.</p>

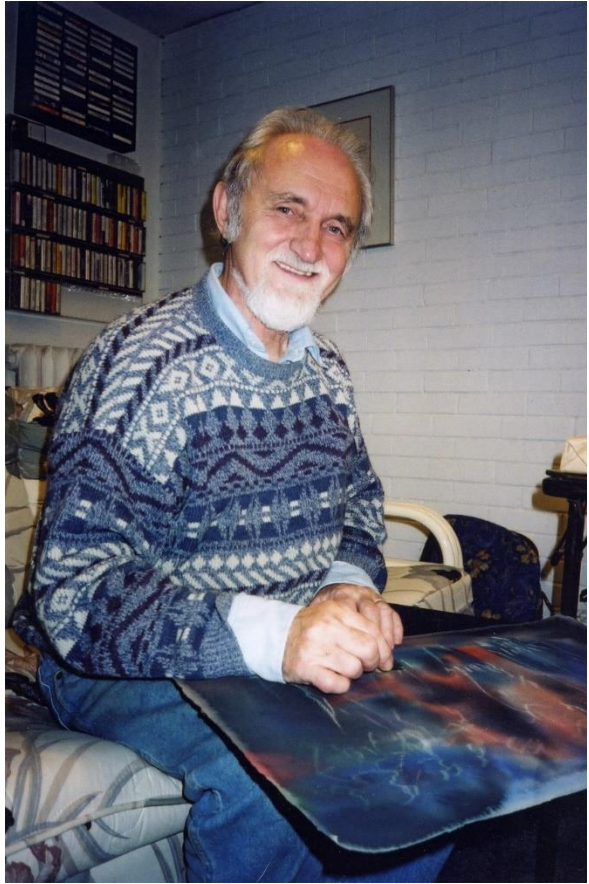
<p>42.</p> 	<p>TNYIL-558 „Mobilozó” (2000) grafit</p> <p>Ez a vázlat Nyilasi Tibor mesteri figurális rajztechnikáját mutatja be. A gyorsan húzott vonalak és árnyékolások mind az anatómiát, mind a drapériát pontosan ábrázolják – ahogyan a ruha lóg az emberi testen. Ez egy társadalmi megjegyzés, amely akkor jött létre, amikor a mobiltelefonokat a nagyközönség először elfogadta. A nő túlsúlyos, mert már nem folytat aktív életmódot. Figyelme most egy kis eszközre összpontosul közvetlenül előtte, és sok időt tölt ülve.</p> <p>TNYIL-558 “On the Mobile Phone” (2000) graphite</p> <p>This sketch shows Nyilasi’s masterful figurative drawing technique. The quickly-rendered lines and shading achieve an accurate portrayal of both anatomy and drapery – the way clothing hangs when it is on a human body. This is a social comment created when cell phones were first adopted by the general public. The woman is overweight because she doesn’t lead an active lifestyle anymore. Her attention is now focussed on a small device right in front of her, and she spends a lot of time sitting.</p>
<p>43.</p> 	<p>TNYIL-581 „A sőrőzőben” (2001) grafit</p> <p>Jellemkontraszt egy fiatal és társa, egy kiábrándult öregember között.</p> <p>TNYIL-581 “In the Pub” (2001) graphite</p> <p>A character contrast between a young person and his companion, a disillusioned old man.</p>
<p>44.</p> 	<p>TNYIL-515 „Párizsi kávézó” (1969) tus rajz</p> <p>Nyilasi Tibor első párizsi útja ihlette meg. Ezen a tusrajzon egy párizsi kávézó hangulatát és építészeti gazdagságát örökítette meg, amelyet a második otthonuknak tekintő helyiek látogattak.</p> <p>TNYIL-515 “Café in Paris” (1969) ink drawing</p> <p>Nyilasi was inspired by his first trip to Paris. In this ink drawing, he captured the ambience and architectural ornateness of a Parisian café which was frequented by local people who consider it a second home.</p>
<p>45.</p> 	<p>TNYIL-516 „Téli nap Hamiltonban” (1975) grafit és tinta</p> <p>Nyilasit erősen vonzotta a figuratív művészet. Szívesen ábrázolta az emberek tevékenységét nyilvános helyeken. Ez a rajz olyan embereket ábrázol, akik találkoznak, köszönnek, vagy egy vasárnap délutáni sétára indulnak a városban.</p> <p>TNYIL-516 “Winter Day in Hamilton” (1975) graphite & ink</p> <p>Nyilasi was strongly drawn to figurative art. He enjoyed portraying the activities of people in public places. This drawing shows people meeting, greeting, or out for a Sunday afternoon stroll in the city.</p>

<p>46.</p> 	<p>TNYIL-536 „Színpadi udvari jelenet” (1981) vízfestmény Három színész a színpadon egy drámai jelenetet mutat be egy középkorban játszódó darabból. A művész a színpadi fények, díszletek, jelmezek és a színészek testbeszédének hatásait szeretne volna megragadni. Tibor nagyon tisztelte a színházművészetet, mint a vizuális művészettel párhuzamos alkotói kifejezési módot.</p> <hr/> <p>TNYIL-536 “Onstage Court Scene” (1981) watercolour Three actors onstage present a dramatic scene from a play set in the Middle Ages. Nyilasi wanted to capture the effects of stage lighting, scenery, costumes, and the actors’ body language. Nyilasi had a great respect for theatre arts as a parallel medium of creative expression to visual art.</p>
<p>47.</p> 	<p>TNYIL-572 „Hastánc próba” (2003) színes ceruza Ellentétben a 19-es „Hastáncot tanulók” képpel, ez a kép nem humoros, és egyetlen táncost mutat be, aki jártasabb ebben a mesterségben. A rajz formálisan feltárja a tánchelyzetet és -állást. Nyilasi Tibor úgy örökítette meg a hastánc pörgését és lendületét, hogy egyszerre két ceruzát fogott, hogy könnyedén húzzon párhuzamos vonalakat a papíron. Ez közvetíti a látottakat: a megfigyelő szeme az állandó mozgás miatt nem tudja pontosan megállapítani, hol van a test, de látszódik a határozott mozdulat.</p> <hr/> <p>TNYIL-572 “Belly Dance Rehearsal” (2003) coloured pencil In contrast to #19 “Belly Dance Pupils”, this image is not humorous and presents one single dancer who is more skilled at this craft. The drawing formally explores the dance position and stance. Nyilasi captured the gyrations and jiggling of belly dance by holding two pencils at one time so he could lightly pull parallel lines across the paper. This conveys what is seen: The eye of an observer can’t establish exactly where the body is because of the constant motion.</p>
<p>48.</p> 	<p>TNYIL-573 „Hastáncot tanulók” (2003) színes ceruza Nyilasi Tibor úgy örökítette meg a hastánc pörgését és lendületét, hogy egyszerre két ceruzát fogott, hogy könnyedén húzzon párhuzamos vonalakat a papíron. Ez közvetíti a látottakat: a megfigyelő szeme az állandó mozgás miatt nem tudja pontosan megállapítani, hol van a test. Van humor ezeknek a felnőtt, hétköznapi nőknek a romantikus megjelenésében, akik komolyan próbálják megtanulni ezt az egzotikus táncstílust. Például a karmozgások koordinálatlanok és esetlenek, és a középen álló hölgynek leesik a nadrágja.</p> <hr/> <p>TNYIL-573 “Belly Dance Pupils” (2003) coloured pencil Nyilasi captured the gyrations and jiggling of belly dance by holding two pencils at one time so he could lightly pull parallel lines across the paper. This conveys what is seen: The eye of an observer can’t establish exactly where the body is because of the constant motion. There is humour in the unromantic presentation of these adult, ordinary women earnestly trying to learn this exotic dance style. For example, the arm movements are uncoordinated and awkward, and the lady in the middle is having her pants fall down on her.</p>

<p>49.</p> 	<p>TNYIL-224 (1) „Ház a torontói Baldwin utcában” 1/10 (1969) fablokk nyomat</p> <p>Az Ontario College of Art-ban eltöltött évei alatt Nyilasi Tibort és osztálytársait gyakran küldték ki oktatóik, hogy vizuálisan fedezzék fel Torontó belvárosának művészeti főiskolája körüli utcák sikátorait. Lenyűgöző témát kellett találniuk ezeknek a sikátoroknak a magánjellegűségeit szemlélve: a hátsó tornácokat, a rendtelenséget, a lépcsőket, a száradni kiakasztott ruhaneműt. Nyilasi kreatív fantáziáját megmozgatta ez a megbízás, és pályafutása során időről időre felkutatott és ábrázolt elhanyagolt házakat, észrevétlen zugokat, kiselejtezett tárgyakat. (Kérjük, tekintse meg a 33. számú „Elfelejtett babák” és a 43. „Toyland” című részt.)</p> <p>1969-ben visszatért ehhez a témához egy Baldwin utcai ház hátulról nézve történő ábrázolásával. A választott médium (fametszet) lehetővé tette számára, hogy kiemelje az épület építészeti jellemzőit. A történetek függőlegesen emelkednek, és az oldalsó fatáblák vízszintes vonalai ellensúlyozzák őket.</p> <p>A néző érzékeli a bent élő családtagok tevékenységét, nyüzsgését, közelségét. Az otthon szilárdan áll az előtérben lévő föld és fent az ég között. Ez a fametszet arra utal, hogy a régebbi városi házak beleolvadnak természetes környezetükbe.</p> <hr/> <p>TNYIL-224 (1) “House on Baldwin Street” 1/10 (1969) woodblock print</p> <p>During his years at the Ontario College of Art, Tibor Nyilasi and his classmates were often sent out by their instructors to visually explore the back alleys of the streets around the art college in downtown Toronto. They were to find striking subject matter by looking at the private informality of these alleys: the back porches, clutter, staircases, laundry hung out to dry. Nyilasi ‘s creative imagination was stimulated by this assignment, and throughout his career, from time to time, he would seek out and portray neglected houses, unnoticed corners, and discarded items. (Please view #33 “Forgotten Dolls” and #43 “Toyland”.)</p> <p>In 1969 he returned to this theme by portraying a Baldwin Street house viewed from the back. The chosen medium (woodcut) allowed him to emphasize the architectural features of the building. The stories rise vertically and are counterbalanced by the horizontal lines of the wooden boards on the sides.</p> <p>The viewer senses the activity, bustle and closeness of the family members who live inside. The home stands stolidly between the earth in the foreground and the sky above. This woodcut suggests that older city houses blend into their natural environment.</p>
<p>50.</p> 	<p>TNYIL-586 „ Almával az iskola felé” (2002) grafit</p> <p>Nyilasi Tibort mulattatta ez a meglehetősen agresszív kinézetű fiú, aki almaevés közben iskolába csoszogott. A ruhái ápolatlanok, és még az iskolatáskája is ápolatlannak tűnik. A öltözkését a művész látszólag elnagyoltan ábrázolja mégis jól látszik a fiú mozgása. Szemei fókusza azt sugallja, hogy verekezésbe kezd, amikor az iskola udvarára ér.</p> <hr/> <p>TNYIL-586 “Off to School with an Apple” (2002) graphite</p> <p>Nyilasi was amused by this rather aggressive looking boy shuffling to school while eating an apple. His clothes are unkempt and even his school bag looks unkempt. The focus of his eyes suggests that he will start a fight when he reaches the school yard.</p>

Kesztlöc, Magyarország

A "Szent Kelemen csodája" című mozaik oltárkép Nyilasi Tibor készítette 1987-ben

Kesztlöc, Hungary

The mosaic altarpiece "Miracle of St. Clement" was made by Tibor Nyilasi in 1987

Nyilasi Tibor sírja a kesztölci temetőben
Tibor Nyilasi's grave in the Keszthely Cemetery

Nyilasi Donnáról

Kiállítási füzet szerzője

Donna kanadai állampolgár az Ontario tartománybeli Windsor városából, ahol nőtt fel és végezte gimnáziumi tanulmányait. Édesanyja a Windsori Szimfonikus Zenekar egy első hegedőse, elismert zenetanár és a windsori ukrán kórus karmestere volt. Apja szakképzett órás mester volt, és saját üzlete volt, amely órákat és ékszereket árult.

Donna három különböző kanadai egyetemre járt, és három diplomát szerzett. Szakterülete az angol irodalom, konkrétan a XX. század eleji.

A tanári pálya mellett Donna újságírással is foglalkozott. Cikkeket közölt Csehszlovákiáról, Svájc oktatási rendszeréről, Szenegál művészetéről, sőt Keszölcéről is. Három évig saját rovata volt a vizuális művészetről a „The Entertainer Magazine” - ban Hamiltonban. 1979-ben „Adrian” című novellája negyedik díjat nyert egy országos novellaíró versenyen, a 264 beküldött történetből.

Nyilasi Tiborral kötött házassága után Donna saját karrierje mellett húsz önálló művészeti bemutatót szervezett neki 1974 és 1998 között, állami és kereskedelmi művészeti galériákban. Kiállítását a franciaországi Cambrai-ban rendezte, és a projekt minden szakaszában közreműködött a kesztölczi templom mozaikfestményének elkészítésében.

Nyilasi Donna 2019-ben Keszölc "Év embere" kitüntetésben részesült, ezzel is kifejezve a közösség háláját azért, hogy nagylelkűen adományozta ezt a művészeti gyűjteményt Keszölcnek.

Donna a kanadai Hamiltonban és Keszölc-Klastrompusztán él. Továbbra is aktívan dolgozik a tanításban és az irodalomban. Nyilasi Tibor életrajzát írja és alkotásaiból pedig teljes katalógust készít. Donna négy nyelven beszél: angolul, franciául, németül és magyarul. Különös érdeklődést mutat a történelem, a szociológia, a klasszikus balett és a komolyzene iránt, szívesen sétál a Pilis-hegységben.

About Donna Nyilasi

Exhibition booklet author

Donna is a Canadian from Windsor, Ontario, where she grew up and completed her high school studies. Her mother was a first violinist in the Windsor Symphony Orchestra, a respected music teacher, and the conductor of Windsor's Ukrainian choir. Her father was a skilled watchmaker and owned his own business which sold watches and jewelry.

Donna attended three different Canadian universities and earned three degrees. Her area of specialization is English Literature, specifically the early 20th century.

In addition to a teaching career, Donna is active in journalism. She published articles about Czechoslovakia, the Education System of Switzerland, the art of Senegal, and Kesztlöc. For three years, she wrote a monthly column about visual art in “The Entertainer Magazine”, Hamilton. In 1979, her short story “Adrian” won fourth prize in a nation-wide short story writing competition from a field of 264 submitted stories.

After her marriage to Tibor Nyilasi, in addition to her own career, Donna organized twenty solo art shows for him between 1974 and 1998, both in government and commercial art galleries. She organized his exhibition in Cambrai, France, using her fluency in French, and assisted in the creation of the mosaic mural in the Kesztlöc Church through all stages of the project, principally as translator and facilitator.

In 2019, Donna Nyilasi was honoured with the “Person of the Year” award by Kesztlöc to express gratitude for her generosity in curating and donating this art collection to Kesztlöc. She then had the works professionally framed, organized their placement in this room, and wrote the exhibition catalogue.

Donna lives in Hamilton, Canada and in Kesztlöc-Klastrompuszta. She continues to be active in teaching and in literature. In addition to her own projects, she is writing a biography of Tibor Nyilasi and producing a full catalogue of his artwork. Donna speaks four languages: English, French, German, and Hungarian. She has a special interest in history, sociology, classical ballet and classical music. She also enjoys walking in the Pilis Mountains.